

Ustanovení §§ 90 a 95 zák. č. 125/27, jichž se žal. úřad dovolal, týkají se práva okresního hejtmána (náčelníka), prováděti usnesení okr. zastupitelstva, resp. zastupovati okres na venek, neopravňují však okr. náčelníka, aby místo okr. zastupitelstva vydával rozhodnutí, jichž vydávání přísluší jedině tomuto zastupitelstvu.

Byla tedy nař. rozhodnutí vydána úřadem nepřislušným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.596.

Řízení správní: * Odmítnouti ve smyslu § 78 odst. 1 spr. řádu č. 8/1928 Sb. pro nepřípustnost odvolání, podané z usnesení zemského výboru, je příslušný zemský výbor, nikoliv zemský president.

(Nález ze dne 8. června 1933 č. 14.986/31.)

V ě c: Alois E. v P. proti zemskému presidentu v Bratislavě o přípustnost opravného prostředku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl zem. president v Bratislavě pro nepřípustnost odvolání st-le z usnesení zem. výboru v Bratislavě ze 16. května 1930, kterým bylo schváleno vybírání okresní dávky z lesních plodin v okrese prievidszkém, poněvadž proti usnesení zem. výboru v této věci není vůbec opravného prostředku. Své rozhodnutí vydal žal. zemský president zřejmě na základě §§ 52 a 54 org. zák. jako orgán zastupující zem. výbor a provádějící jeho usnesení a prohlásil své rozhodnutí za konečné.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Nss musil nejdříve z moci úřední zkoumati, zdali nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

Podle odst. 1 § 78 vl. nař. č. 8/28 odmítne odvolání, jež bylo podáno opožděně nebo není přípustné, úřad, u něhož odvolání má býti podáno (§ 76). Podle § 76 je odvolání podati vždy u úřadu, který ve věci rozhodl v I. stolici. Smysl ustanovení § 78 odst. 1 vyčerpává se v tom, že — bylo-li podáno z rozhodnutí úřadu odvolání — má rozhodnouti o otázce, je-li odvolání to přípustno, nikoliv úřad II. stolice, nýbrž nejprve úřad, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Odmítne tedy odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost úřad, který ve věci rozhodl v I. stolici. Poněvadž v daném případě rozhodl ve smyslu §§ 77 a 39 org. zák. v první stolici zem. výbor, mohl výrok podle § 78 odst. 1 cit. vl. nař. vydati jen zem. výbor. Ustanovení §§ 52 a 54 cit. zák., o něž se nař. rozhodnutí zřejmě opírá, opravňují zem. presidenta pouze k provádění usnesení zem. výboru a k zastupování země na venek, neopravňují ho však k tomu, aby místo zemského výboru sám vydával rozhodnutí, která jedině tomuto přísluší.

Bylo tedy nař. rozhodnutí vydáno úřadem nepřislušným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývat vlastní otázkou tímto rozhodnutím řešenou, totiž, zdali proti usnesení zem. výboru

shora vytčeného obsahu je přípustným opravný prostředek, a tím méně otázkou stížností nadhozenou, zdali mohl zem. výbor schváliti usnesení okr. zastupitelstva o vybírání dávky z lesních plodin.

Č. 10.597.

Řízení správní. — Řízení před nss-em. — Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Rozhodnutí okresního úřadu, vydané na základě vl. nař. č. 186/1929 Sb. o odvolání z platebního rozkazu zemského výběrčího úřadu o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí, není konečné, nýbrž podléhá podle čl. 8 odst. 1 org. zák. č. 125/1927 Sb. dalšímu opravnému prostředku na zemský úřad.

(Nález ze dne 8. června 1933 č. 9485/32.)

Prejudikatura: opačně srov. Boh. A 9929, 9930, 10.150/32.

Věc: Marie H. a Karolina L. v M. a Karla R. v B. proti okresnímu úřadu v Mikulově o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Platebními rozkazy mor. výběrčího úřadu v Brně z 30. července 1928 předepsána byla st-lům z převodu nemovitosti dílčí smlouvou z 8. srpna 1922 na základě dávk. prav. vl. nař. č. 143/22 Sb. dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. Podaná odvolání byla nař. rozhodnutím okresního úřadu v Mikulově jako neodůvodněná zamítnuta, při čemž uvedeno, že proti němu není dalšího odvolání.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí musil se nss se zřetelem na ustanovení § 5 zák. o ss z důvodu své vlastní kompetence z povinnosti úřední především zabývatí otázkou, jde-li o rozhodnutí ve smyslu cit. předpisu zák. o ss konečné. Při tom uvažoval — opíraje se o usnesení svého adm. plenu z 22. května 1933 — jak následuje:

Podle § 19 dávk. prav. č. 143/22 lze z platebního rozkazu podati ve 14denní lhůtě po jeho doručení odvolání, které jest podati u úřadu, který vydal platební rozkaz. O odvolání rozhoduje, byla-li dávka vyměřena obecním starostou, obecní zastupitelstvo, jinde orgán, který nařízením vlády (§ 15) jest k tomu určen. Podle cit. § 15 prav. dávku předpisuje obecní starosta a vybírá ji obecními orgány, pokud není vládou podle ustanovení 2. odst. § 37 a 4. odst. § 35 zák. č. 329/21 ustanoveno jinak. Podle vl. nař. č. 143/22 k § 37 odst. 3 dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí vyměřuje a vybírá na Moravě (mimo města nominatim tam uvedená) zem. výběrčí úřad, a jde odvolání proti platebním rozkazům a rozhodnutím jím vydaným k zem. výboru. Podle tohoto právního stavu rozhodoval tedy o odvolání proti platebnímu rozkazu zem. výběrčího úřadu zem. výbor, a to s platností konečnou. Podle § 5 zák. org. č. 125/27 přešla kompetence zem. výboru, rozhodovati o odvolání proti platebním rozkazům zem. výběrčího úřadu, počínajíc 1. prosincem 1928 na zem. úřad, a ustanovením § 2 a) a příl. A vl. nař. č. 186/29, vydaného na základě § 8 org. zák., byla s účinností od 15. ledna 1930 přenesena s tohoto úřadu na úřad okresní. O toto ustanovení opírá se po stránce kompetenční zřejmě nař. rozhodnutí.

Rozhodnutí zem. úřadu o odvolání proti platebním rozkazům zem.